Ἄφρων ἐστὶν, ὁ ἐν σκότῳ διάγων· οὐ διαδέχεται τὸ σώματος
τὴν γνῶσιν: Ἰν ὁ αὐταπτῶν, ἐλευθερωθήσεται
κακῶν· καὶ ὁ ἀκολουθῶν αὐτῷ· ὁ θεὸς γνῶσιν
ἀληθῆ: Νοῦς παθῶν ἐλευθερωθεὶς φυλά-
βλέπει τὰ νοητὰ· καὶ ἐγρηγορότος τοῦ σώματος
καὶ ἐν τοῖς ὕπνοις: Ὁμοίως δὲ ἄκρον καθαρθεὶς
συγχωρεῖται τοῖς οὖσι· καὶ ἔξωθεν γίνε-
σθαι· πάντων τῶν γεγονότων: Μακάριος ὁ φθάσας
τὴν ἀπαραίτητον ἀπελθεῖν· ἐκεῖνος δὲ ἔφθασεν
ὁ πάντα περικαλυμμένα φθορᾶς: Ἐρευνᾷ λόγος θεοῦ, ὁ
σεβόμενος αὐτόν· εὑρίσκει δὲ αὐτοὺς, ὁ ἀλη-
θεῖ σπουδῆς: Νοῦς ἐξορθότητος κινούμενος,
ἄρα ἀληθῶς· ὁ δὲ ἐν πάθει τινὸς, ἀποτεύξεται
αὐτοῦ: Ὥσπερ τῆς οὐσίας ἄγνωστος ὁ θεὸς, οὕτω καὶ
ζ τῆς μεγαλωσύνης ἐστὶν ἀπαραίτητος: Ἡ οὐσία ἀρ-
χὴ καὶ τέλος οὐκ ἔστι· πάντων, ὑπὲρ φύσεως ἐξα-
ρέσεις: Θεοῦ ὑπάρχει πᾶσα κτίσις, ἡ οὐ περὶ ἀγαθὸς
τῆς κτίσεως προνοεῖ αὐτῆς πρόνοια: Ὑποσημείωσις
ποιεῖ πάντως τοὺς κατὰ τὸν πλοῦτον, ἐν οἷς κτηματικοῖς·
ἀνορθοῖ πάντα τοῖς κατορθωμένοις: